

Vigyana Bhairava Tantra

Het Boek der Geheimen

Liefde

Een abstract uit het eerste hoofdstuk 1 –
de wereld van Tantra van de Vigyana Bhairava Tantra deel I

Vigyana Bhairava Tantra betekent: techniek om het bewustzijn te overstijgen. Vigyana betekent bewustzijn, Bhairava betekent de staat voorbij het bewustzijn en tantra betekent de methode - de methode om het bewustzijn te overstijgen. Dit is het allerhoogste leerstuk - het leerstuk dat het zonder leerstuk kan stellen.

We leven niet bewust. Een daarom dienen alle religieuze lessen om ons wakker te maken, om ons bewust te maken. Krishnamurti en zen bijvoorbeeld beijveren zich om ons bewuster te maken, omdat we zo onbewust zijn. Hoe worden we bewuster, alerter? Hoe kunnen we van onbewust bewust worden?

Maar tantra zegt: onbewust en bewust vormen een dualiteit. Van onbewust bewust worden is van de ene pool naar de andere gaan. Overstijg die beide! Zolang je die niet allebei overstijgt, kun je het uiteindelijke nooit bereiken. Wees niet de bewuste en ook niet de onbewuste - ga nog verder en wees er gewoon! Bewust noch onbewust: gewoon zijn! Dit gaat verder dan yoga, verder dan zen, verder dan alle andere leringen.

Vigyana betekent bewustzijn en Bhairava is een speciale tantrische uitdrukking voor iemand-die-verder-is-gegaan. Daarom wordt Shiva Bhairava genoemd en Devi Bhairavi - zij die de dualiteit te boven zijn gekomen.

Wij kunnen daar alleen door de liefde een glimp van opvangen. Dat heeft liefde tot het aangewezen instrument gemaakt waarmee je in de wijsheid van tantra kunt delen. Alleen liefde ervaren wij als iets dat boven dualiteit uitgaat. Twee mensen die liefde voor elkaar voelen, zullen naarmate hun liefde dieper gaat, steeds minder twee blijven en steeds meer een worden. Er komt een moment, ze bereiken een piek waarop ze alleen nog maar in schijn twee zijn. Innerlijk zijn ze een. Ze zijn de dualiteit te boven gekomen.

Alleen op die manier kunnen we de woorden van Jezus 'God is liefde' verstaan. We ervaren liefde als iets dat ons het dichtst bij God brengt. Die woorden betekenen niet dat God liefdevol is, dat God een vaderlijke liefde voor je voelt, zoals de christenen blijven beweren. Onzin! 'God is liefde' is een tantrische uitdrukking. Ze betekent dat liefde de enige ervaring is die ons dicht bij God, bij het goddelijke, brengt. Hoe komt dat? Omdat liefde je het gevoel geeft dat je maar een bent. Er zijn twee lichamen, maar iets dat verder gaat dan de lichamen, versmelt en wordt één.

Vandaar die geweldige hunkering naar seks. Eigenlijk is dit een hunkering naar eenheid, maar niet een eenheid in seksuele zin. Bij seks hebben twee lichamen het misleidende gevoel dat ze een worden, maar ze zijn niet een. Ze zijn alleen samen. Maar gedurende een enkel moment verliezen de twee lichamen zich in elkaar en wordt iets als een lichamelijke eenheid ervaren. De hunkering daarnaar is niet slecht maar het is gevaarlijk om het daarbij te laten. Die hunkering verraadt een dieper verlangen naar de ervaring van eenheid.

In liefde, op een hoger plan, verenig je je innerlijk met de ander, versmelt je met elkaar en dan voel je je een. De dualiteit houdt op te bestaan. Alleen in deze liefde, waarin je niet meer twee bent, kunnen we een glimp opvangen van de staat van een Bhairava. De staat waarin een

Bhairava zich bevindt, is absolute liefde zonder terugval. Als je die hoogte bereikt hebt, kan de liefde niet terugvallen. Ze blijft op dezelfde hoogte.

We hebben Shiva's woonplaats op de berg Kailash gelokaliseerd. Dat is symbolisch bedoeld: het is de hoogste en heiligste bergtop. Wij kunnen die natuurlijk een bezoek brengen maar we zullen weer naar beneden moeten. Wij kunnen er niet wonen. We kunnen wel op bedevaart gaan. Het is een teerthyatra - een bedevaart, een reis. We kunnen even de hoogste top aanraken maar dan moeten we weer terug.

Liefde wil zeggen dat je die heilige pelgrimage onderneemt. Maar er zijn maar weinigen voor wie dit helemaal opgaat, want er is bijna niemand die verder komt dan seks. Dus blijven we maar doorleven in het dal, in het duistere dal. Soms bereikt iemand die top van liefde, maar dan valt hij weer terug want hij wordt er duizelig van. Het is zo hoog en jij bent zo klein. En het valt niet mee om er te blijven. Als je ooit hebt liefgehad dan weet je hoe moeilijk het is om blijvend in liefde te leven. Je moet keer op keer teruggaan. Voor Shiva is het zijn woonplaats. Het is zijn thuis.

Een Bhairava leeft in liefde; dat is zijn thuis. En daar is hij zich niet eens van bewust, want als je op de Kailash woont, ben je er niet van bewust dat het de Kailash is, dat het een top is. De top wordt een vlakte voor je. Shiva is zich niet bewust van zijn liefde. Wij zijn ons bewust van liefde omdat we in een staat van niet-liefde leven. Door dat contrast ervaren we liefde. Shiva is gewoon liefde. Bhairava betekent iemand die liefde geworden is. Niet iemand die liefderijk is, maar iemand die liefde is geworden. Hij leeft op de top. De top is zijn thuis geworden.

Hoe kun je die top bereiken? Hoe kun je - voorbij de dualiteit, voorbij je onbewustheid, voorbij je bewustzijn, voorbij het lichaam en voorbij de ziel, voorbij de wereld en voorbij dat wat we moksha, bevrijding, noemen - die top bereiken? De techniek daarvoor is tantra. Maar tantra is zuiver techniek, dus niet voor iedereen zo makkelijk te bevatten. Laten we proberen eerst de vragen te begrijpen. Devi vraagt:
O Shiva, wat is uw werkelijkheid?

Waarom die vraag? Jij kunt die vraag ook stellen, maar dan betekent hij niet hetzelfde. Probeer dus te begrijpen waarom Devi vraagt: Wat is uw werkelijkheid? Devi voelt zich in diepe liefde met Shiva verbonden. Wanneer je zo'n diepe liefde voelt, raak je voor het eerst aan de innerlijke werkelijkheid. Dan is Shiva geen vorm, dan is Shiva geen lichaam. Dan valt het lichaam van de geliefde weg, het verdwijnt. Je ziet de vorm niet meer, je kunt dat wat geen vorm heeft zien. Je kijkt in een afgrond. Daarom zijn we zo bang voor liefde. We hebben geen moeite met naar een lichaam te kijken, met naar een gezicht te kijken, met naar een vorm te kijken, maar we zijn bang om in een afgrond te kijken.

Als je van iemand houdt, echt van iemand houdt, moet zijn lichaam wel verdwijnen. Als we een orgasme beleven, kan de vorm zich oplossen en kunnen we via de geliefde oog in oog komen te staan met dat wat aan alle vormen voorafgaat. Vandaar onze angst: het heeft iets van een val in een bodemloze afgrond. De vraag is dus niet zomaar nieuwsgierigheid: O Shiva, wat is uw werkelijkheid?

Devi moet verliefd zijn geworden op de vorm. Op die manier begint alles. Ze moet van die man als man gehouden hebben en nu, nu de liefde tot rijpheid gekomen is, nu de liefde tot bloei is gekomen, is die man verdwenen. Hij is vormloos geworden. Hij is nergens meer te

vinden. O Shiva, wat is uw werkelijkheid? Het is een vraag die op een heel intens moment van liefde gesteld wordt. En als er vragen opkomen, laten ze zien in welke geestestoestand je verkeert.

Verplaats je eens in de toestand waarin deze vraag opgekomen is. Devi moet niet meer geweten hebben waar ze aan toe is - Shiva is verdwenen. Als liefde een hoogtepunt bereikt, verdwijnt de minnaar. Hoe komt dat? Dat is omdat iedereen eigenlijk vormloos is. Je bent geen lichaam. Je beweegt je als lichaam, je leeft als lichaam maar je bent geen lichaam. Van buiten bekeken is iemand een lichaam. Liefde dringt door tot het innerlijk en ziet de buitenkant van de ander niet. Liefde kan iemand zien zoals die persoon zichzelf van binnen ervaart. Dan is er geen vorm. Er is dan alleen nog maar liefde . . .

- Osho -